

[Socialministeren.]
 finde sted, tror jeg vi vil kunne få en saglig vurdering af, hvordan vi i fremtiden skal bygge sygesikringsloven op.

Jeg vil takke samtlige ordførere og udvalget for det meget store arbejde, der har været udført. Der er blevet besvaret 140 spørgsmål fra udvalget, der har været afholdt en række samråd, og også jeg glæder mig over, at det er lykkedes i så vidt udstækning at opnå enighed om de principielle tendenser i lovforslaget.

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet, vil jeg til spørgsmålet om, hvorvidt man helt skulle ophæve bestemmelsen om, at der ved overenskomst kan træffes bestemmelse om, at man skal have kontrolafgifter, bemærke, at jeg finder det vanskeligt at overskue konsekvenserne af at give afkald på enhver mulighed for at pålægge kontrolafgift. Man har ikke erfaring for, hvordan en sådan afskaffelse af kontrolafgifter vil virke på omfanget af lægetilkaldelser uden for sædvanlig tid, og det kan derfor ikke overses, hvor store merudgifter der herved ville blive påført det offentlige til forhøjede lægehonorarer.

I spørgsmålet om tilskud til livsvigtig medicin vil jeg bekræfte, hvad flere ordførere også har været inde på, at der arbejdes med dette spørgsmål. Men det må også være rimeligt at nævne, at det ikke er givet, at den nuværende opbygning af medicinbekendtgørelsen skal være den afgørende. Man må, når man taler om, at livsvigtig medicin skal være gratis, for det første ikke glemme, at det princip har man altså hidtil ikke indført, og for det andet, at man har en mulighed for enten ved personlige tillæg til pensionister eller ved hjælp gennem revalideringsloven for vanskeligt stillede brugere at yde dem det beløb, som ikke dækkes af sygesikringen.

Jeg kan heller ikke acceptere, at der nu træffes bestemmelse om tilskud til tandproteser og parodontose. Der er spørgsmål, der skal afklares først. Hvis man skal gøre denne ydelse tilskudsberettiget nu, må jeg sige, at man ikke har noget overblik over omkostningerne ved det, og at der ikke i dag er nogen autorisation eller offentligt godkendt erhvervsuddannelse for praktiserende tandteknikere. Men jeg vil gerne understrege, hvad jeg tror har interesse også

for tandteknikerne, nemlig at der efter lovens gennemførelse ikke vil være noget til hinder for, at kommunerne i samme omfang som hidtil af rådighedsbeløbet for personlige tillæg yder hjælp til pensionister til anskaffelse af tandprotese.

Jeg skal om spørgsmålet om kiropraktorbehandling sige, at dette drøftes i anden forbindelse, og det vil jeg komme tilbage med over for socialudvalget. Jeg formoder, vi skal have nærmere realitetsdrøftelser dér.

Endelig er der ændringsforslaget om forhøjelse af begravelseshjælpen. Jeg kan blot sige, at det ville betyde en merudgift på omkring 10 mill. kr. Det er jo en standardydelse, som gives i tilfælde af dødsfald, selv om de faktiske udgifter ved begravelse, og hvad der følger dermed, varierer ganske betydeligt.

Med det sidste ændringsforslag har mindretallet foreslået, at rederbidraget skal forhøjes fra 100 til 200 kr. Jeg vil blot henvise til, som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 28, stk. 3, at ministeren har adgang til at regulere beløbet efter indhentet erklæring fra vedkommende rederorganisationer under hensyn til, om der måtte være indtruffet ændringer i udgifterne ved sygehjælp og hjemsendelse af søfolk. Som nævnt i bemærkningerne vil en sådan regulering eventuelt kunne få betydning allerede fra lovens ikrafttræden den 1. april 1973. Vanskelighederne ligger i at foretage en nøjere vurdering af, hvor meget udgifterne kan anslås til ved en „udlandssygekasse“.

Med disse bemærkninger skal jeg takke udvalget og igen udtrykke min glæde over, at der, bortset fra de ændringsforslag, som jeg ikke kan anbefale at man stemmer for, er så vidt enighed om selve hovedprincipperne i lovforslaget, som tilfældet er.

Clara Munck: Jeg vil gerne sige til socialministeren, at jeg ikke gav udtryk for, at socialministerens lovforslag, sådan som det foreligger nu efter udvalgsbehandlingen, stiller folk ringere, end de er stillet i dag. Men jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg mener, folk er ringe stillet i dag, når de uanset deres trang til selv at betale ikke kan bestemme, hvilken form for sygesikring de vil modtage af det offentlige. Når det i ministerens lovforslag, fremsat den 13. januar, udtrykkelig hed, at personer har ret til over